

LOS BÉNS NO SÓN DE QUI LOS FA, MAS DE QUI SE'N GOSA...

Aquest proverbi, com tants altres que tracten i donen ensenyaments de tipus moral, són suficientment intuïtius i no tenen necessitat de moltes explicacions, perquè tenen la capacitat de afermar i exprimir, de una manera immediata, allò que volen significar.

És, també, u de aquells proverbis que són sempre de gran actualitat, avui com ahir; i no obstant el proverbi sigui així clar i de tant fàcil comprensió, són tantes i sempra més nombroses les persones que cauen en l'engany que aquesta manera de diure, en qualqui manera cerca de prevenir.

Podem diure que és suficient que mos mirem en giro, també en el nostre petit món de cada dia, o que donem un cop de ull a les cròniques i trobarem de tant en tant notícies ben significatives de gent que ha sempre vivit en

pobresa, a fet sacrificis i ha patit privacions de cada sort i manera, i que quan mori mos deixa meravellats o, com diu el proverbi de pedra, perquè descobrim que han deixat grans fortunes "sota del matalàs".

Quantes de aquestes persones, que és fàcil que coneixem també nosaltres, tenen la vocació, o millor la malaltia, de fer moneda, de capitalitzar, i viuen i fan tot exclusivament pel goig de fer diners per posar al "fosset", mentre ellos passen una vida ben mísera i trista.

La cosa més penosa és que han perdut també el somrís, van vistits que Déu se n'apeni, dividin en dos lo centèsim, i no comprenen que a la fi se té de deixar tot en aquest món, precisament com diu un altre proverbi: sem vengut en aquest món sense portar res i sense res aquest món tenim de deixar.

Per això convé, sempre naturalment amb mesura i en la manera justa, que cerquem de riure i de gosar, acollint les coses belles de la vida.

Vito Loy